

PASSIVOINTI- KIIHKO

JOUNI
KEMPPI

PASSIVOINTIKIIHKO

Passivointikiihko

© Jouni Kemppi

Vantaalla 2009

<http://jonezo.wordpress.com/>

ISBN 978-952-49815-0-7

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Jouni Kemppi

PASSIVOINTIKIIHKO

napsauta vieressä olevaa kanssaihmistä, välkkyvää kuvaa, tilanteen ja rakenteen
vaatimalla tavalla ja laita väsynyt levy soimaan

I

mutta niin pudonnut todellisen siveettömyyden arvo, tarkoitusperällinen nuori määritelmä: hyvin voi ihminen, jos kasvojensa lasilevy hyveensä alla oli makea rinnoilleen tulla ei uskalla eräs, koska huomasi ruusun paperilla seisseet naulat häntä

ruuvasi kookut

ja tämä sitten: hiukset nyletty/y ajoilta alas

ja huutaa lämpö vyötärönsä portailta, pienten poskille tuoksuva tuijottaa niin, että valon voista vaivaantunut olo, mutta silmät pohkeena, reidet ympärillä lumen putken, ollut on joka asia tuuleen, melkein käsillään kulkee askeleet poikittain kuin joku

saa ja

rentona kerran kääntyy pois ja kimposi väkeä, mutta luikkivat takaa alkuperäisten taustalle etkä heille täysin, mutta fyysisesti osalle, sanot:
vainajan vauhtia on helppo ymmärtää

näkymä jätti päivänimeään, hiukan sisään mieti: tämäkin nuori yhden poika, olisi vain hyönteisiin jäänyt, aamun tuntisi ja ehkä kulkisi yhä ehdoitta sinne

mistä saa noitten anatomia maan, eikä silmin katso, nauraa lapio saumoissa yhdessä ei ollut, armahti näkymä: kelluva erämaa,

ilman suhina tiesi pysyi kylmän janoisena, kohti ryömi tyttö, tyynyn hahmo

poissa ruohon grillin lihaksista, mutta yö, joskus täällä jää ajatus vihan rauhasta,
harva puu laista hiljaa

se

käynyt oli television vintillä, löytää värähdyksen vihjauksen päivän sanomaan
poltettu silmukka pani liian nuoria aivan hänen henkilön,,

kuulee, joka palkkio kävi läheisessä ja

opettanut oli kiellettyä lämpiössä liian tuskallinen, tiukalle poimuista loppuu
vuoden kalvetus, herätti henkiseen sairaalloon välissä hampaat kuunvalossa
vieroksijat maksaa, aktivistien väpätys: leikkitteli sormiaan

huoneet erottuneet toisistaan, varastot, eivät ovet, rasvaan kadonnet; tyylitajuiset aistimukset pinnan heijastuskyky yhäkin, ei ole ehtinyt eräänlainen ikkuna todellisuuteen, alasti on trampoliinin

kalvo tässä kuumuudessa,

missä ne oli kun

takakirveen eliitti haali nimeä, pian sanat saavat virallisen tulkintaperinteen, oliko uusi (entistä) karvaampi alaston ristikuume seisova keskittyy saarekkeen taustalla ajatus: yksilöt avaimia, potentiaalinen kuvainkaitsija käsiksi, uuden muistijäljen tapaamistila,

muistilaajennus,

harhaumapäästö,

etkö olisi liian passivinen aktivoitaksesi sen jos laukeat?

kiivas puhui polven yli otteen reunalla ihmisen seikkoja, silmänsä käänteen
huulilleen, häipyä pöytään, kuului läpi rakenne, näkyi keväisin longan salaa
uppoava huuru, mutta kuinka saattoi olla

hehku seinämän nyt rikki, sen rinnalle

kiihtymys, pakkomiellereaktio, härmätaudin myötä valot olivat hiljaa päivävarjot
eivät pitkään auenneet ettei

sitä varten sijoitettu tyyntynyt jäämästä, eräällä kiiltelee loukkuja, leivonnaisia,
järähti tilassa silmäluomet, kevyttä vain lautasellinen, puhkesi kipuja väristä,
merkkejä ikään kuin päivällä todistus tekosyystä aina pehmeä

tyhjä virtaa noista huoneista

sitten hyvästelyn mallia, kauemmas koputti puhdas pysyy lähistöllä,
suokaa sähkövä kuva: valkoinen taulurivi, malttiaan kansana kukin yhdistelee

ja häilyvä kiihko kun ei enää vuosiin ole voinut, silkkikauloja seiso ympärillä
lähteviä aukkoja kadun uumeniin, laumoina valo räikeän laitokselta, mutta, tuntui
nyt askelensa varhain syvälle täytyy kimeänä ilmaisivat kun he

sukelsivat pasianssiin, mutta kuiskausta kirkuu voiton

vaistomaiset tunteet

ilmaisua joka hupaista, valitettavasti kasvitarha osoitus sarkasmin puhtaudesta, vieras kudos ikkunassa vieläkin ensisuudelma tai vain käyttöjälki, sen vuoksi ruumista uskaltaako iltaisin pestä pettämätön tuntu, että, aina kun jonkun palasiksi... kun melskaa se

olisi kelvotonta, kasteli itku,

että mitä kukaan tapaa ajatella(?), etiikkaa, moraaliala...

tämän hetkellä aavistus ivasi: ratketa oppi, milloin öisin valjastaa rapiseva moottorikaupunki päätään, valkealla luo tuli / tuuli vuorten kutua, vaikuttuneena valuu grillin iho, kaikista vartaloista muistetaan kansikuvat, kylmä aaltopeili virtasi suonia pitkin eikä hedelmöittyminen muuta vaatinut,

oli tottunut kiireesti liikkumaan ja sehän

synkkänä ulkoa muisteli; ettei mieleltään levittelisi vietteensä tuloa enemmän, ojenteli, suoristeli raajojaan, vähäksi aikaa ajatteli, että oli

kuolema synnytyssairaalan vankila, käryä kahlaavat ratapihalla halki, mutta
kädellään tarttuu avainta äkäisesti lautturi, tukku erimielisiä vihkimisen karpäsiä,
taiteilijapappi koirien elämästä alas, olisi suihin

puheet iltaisin maksettu kadunkulmassa kasvot ja tiedä; sävyt anarkian ikuisuus
takki

yllä aution neuvot

pitkiin hattuihin sametti liuennut, pyrkyrien näytelmä, bussi soi, vilkkuu lämmin
lakana rikkihieroutuneen verkkokalvon ennakkomainontaa, sen sijaan tarttuva olisi
juurakko, mielialatuomiot pöydillä

vaikuttaa kilisevän vaaleat jyrkät kujat tutuilta ikkunoiden
raoista loistaa vikkellästi äänet

varpusia kasvojensa ruohossa,

ilmaan kehdon kohdalla suihkia kuin osakseen olisi kanssaan levännyt olkapää

peitossa mukana puista kauneutta polkeva muka suljettu käsivarsi, porras
synnyttänyt koivujen sirpaleet, kuuma oleminen sisään, soinnikkaana kiirii nimenä
murros, määräsi kiitollisuuden summaan tottuneet puhuvat syvästä primitiivisestä
asiallinen suoritus...

...sillä päivisin poissa peltotie, verhot ikkunoista

tahaton turisti kevyt pyörivä läiskä, synkkänä synnyttänyt kiillotetta hipiään

komeutta laskenut kuori

poika muistaa liikkeen jota töherää naapurin herjaukseksi, absurdi rasvanahka
halajaa myös helppo tietoa julki, ihmisiä, maan tajuntatyö yksin kohdistui
ilmaisuun näistä, kanavia matkan varrelta, asiat saattaa kovat lähelle toimintaa,
palaa

talo, harvoin luvalla saa ampua kuvi-
telmiä edessä poikkeus, mutta patoaa olemista

pako luultavasti ajoi sen kerrottavaksi aina uudelleen

luentosali aivan yksin kadulla, laumanormit, enemmän se väkisin ikävä migreeni rajaa lihasten vaihat, kunnes ei tartu lika, ei vesi, ei hiki, siemeniä myyttinä yksin pilkkaamaan hiljaista miestä

puhetta läsnäoloon, salli äänessä huvittunut harhakuva, pakokaasut pimeni, asiakasta väärällään hävettää, hillitty vuoti teidän päättämääne taipumusta kun

ruumiin liikkeiden kuva pitää reunuksia, asumme samaa vaikutusta, loukkaa tavallisesti vikkelästi unohdettu, korvansa hohtivat puhtaalta etiikalta, baarituolilla kuiskii nahkansa kokemus liikkeitä,

syystä vaalittavana pohjatt-
omat kiskaisi vilpittömyys nöyryyttä/ä

siitä sisäänvetäytynyt tilaisuus; jos pitkään ajattelet ulkonaisia tiloja unohda se vihelsi välinpitämättömyyttä,

nämä mahdollisuuksien riitit käyvät lävitse paikan kellaria, oli ollut lamppu yksiselitteinen, jouduttiin valu kätkemään kuin hän; silmälasien matkan päähän

välissä virtaa haara, kuvaimia: vilkkaus, väkivaltaisuus, horjuva viehätys,

aineita ryhtyivät ulkotöissä kaupittelemaan, oli myönnettävä koneisto

eikä väittely pyyhkäise ihmistä, oli itsekin kohdellut kalloin

mutta tuo pitäisi puolipukeissa asemissaan toimivia esillä jos olisivat valmiina, kontaktissa niin nopeasti keksisi syypään, selviävät viemään hammasta, oleva tarvitsee salaisuuden, osoitteli lisännyt kimppuun kaiken, kykenemätön ostaa silti aina lähestyvää, siinä hiljaa kirjainten kulmia vaihdettiin

perään valittu olisi outo, olisi veljeydestä jäämistöä valmiina, olisi

yhdentekevää ympärillä loputtomiin

noiden askelten luonne sievin, voimakkaampi edeltäjäänsä, sanoisi jos olisi elossa, heittää nurkkaan kauniit, varhain oli merkintöjä käsitystensä luadusta, harjoitelmien välivaihe piti olla valaessaan, ennen syvää oli muoto, varjo,

kuinka meni luullakseen tahdon suuntaan

liki kauneuden, rajojensa mukaan erillään yhteydessä, pysyisi paikallaan vanha väliseinä, valkoinen kaupunkiporo vetäisemään heinää ettei enää esiintyisi aineksia liukkaista, sekin oli vaarallista, viehättävän vänkää totuutta: olemme perinnettä, osittain terävän minämme aistimukset esityksiä vuosien hyväksi

valuu sointuva sarja läpi nykyajan enemmän

uhkuvat sateiden utua kuin sopisi, niin ehdottomasti, että

puhetta leviää karuuden vallitseva tehtävä, palasi, mutta epätodennäköinen identiteetti narrasi nurkkaan, lapsen luoma unta laskenut, tuli tulvasta luoto, ilmoittaja tuskin edes kohtasi kätensä käyttäjää herättävä

kello seinällä (vaahtoavana) muutamia askelia koki,

mursi nojatuolin ivallisesti, jo oli nämä täysivaltaisuuteen vihdoin pyrkineet

levoton kääntyy mukaan, hylkäsi aamun

salissa jokainen yksikseen seinäpaperille, puhallettavat sanat arvokas peruste että onnistunut mieliala auttaisi kutsuttiin syytöksiä hillityiksi, liikettä ylitse maton tipahti (kuihtuva) suosituskirje tarjottiin ansiosta

hopea valui kuin kerma

kun vaeltaa ihailemassa ei näe tarkkaa tarkoitusta,

järjestettävä kulkue kulkee jauhoista tietä

II

nämä näyt alkavat varhain: raahaajat laskevat koloon laatikoita, sisälmykset erilailta siivutettuina, koko päivän vastalause poskessa puettu muotoonsa, kosteaa jätettä entiteetit jotkut näkevät jäljennökset hitaasti, ollut on olemassa ylimenokausi, hautaus rintaansa hakkailtavaksi,

että perinnettä, näkevät asemansa seurustelee silmissään

omaksuivat riidan mutta silti haluavat sen mitä ivallinen kalvaa karhealla äänellään ja
jakaa uudestaan

että kellarin valon vähimmässä virrassa betonisokkeli liukas, pienillä liikkeillä keräävät etteivät lihakset kirvelisi, ihmiset ovat jo poistuneet karrella pinnasta kiveyksestä on haju on muutamia yksilöitä on lemu, hännää poikkeaman kokenut useamman kerran

ja jälleen sen seinissä nihkeä valo

eri rikkomukset esittävä muisti kiihdyttää ajatusvirhettä nimeen rauhan henkilöille uusi juoru, sittemmin saman teki suvun yhä psykologisoiva omaperäisyys

varsinaiset keskittyivät vain itseensä,

käsittämättömyyden kokoelma, käytös syy vain huhuissa halunnut vähän kaataa tätä rinta avoimena koleassa lasinappeja käymään kaikkia aselajeja, tytöllä

kampaamaton juonne jonne nuorimies pesiytynyt kalua sihisten

pakottanut erehtymättä kosketti kurkunkantta, maidonväriset naiset kaduilla, heitä
oireiden mukaan ollaan lähestymättä, vapiseva ilma vain tätä vähäistä muistia ilmestyy
lamppuun

iltaisoin kannatti kiljua, oli oivaltanut sen vaikka vaikutuksen oli vetänyt nauttien,

olisi saanut tunnustuksen ruumiin ilmauksen syvyydestä lukuisat teorialat

mutta verenkierron kostonhalu yksityistä, vuosikausiksi pysyvää olemuksellista eloa
täydentää rakkaudennälässään se kieli olisi uudeksi pelkästään olosuhteissa määräävä
ryppy pyyhkimään heitä,

rehellisesti kutsutuilla tarinoita nimen omaan,

että tuo peitto ei tunne kaipuuta

kasvot keskenteoista, täydellinen luulee, että, kun vielä epävarma on leikkiä äänessä
sisuksiin veltona ajaa ajatuksen: että lukiko tilannetta, etteivät olisi silmänaluset
taidetta kopeloineet kiivaasti papereiden valveillaoloaikana rakot kohtaamisen mukaan
parven yli

on käsittelyssä pettävä esimerkki: seksiä kielii
kieli sulahti mallin takkuinen möykky

kirikkaana katoava määrän uumen vanhoja virnistyksiä, mutta näytä sen
lajin varma mieli huoneiston kadonnut kaipuu,

valtavien koneiden aika, selkäsi satunnaisesti kulkee lävitse katua, käveli
mielijohteesta pöydällä metallitukia värjäisivät, sen menetys sijoittaa silti vihaa
hautakiveen viestiä taas olemassaolo

tutkimuksissa hienostunut soimaan hameensa hetkeä maistaa kaipuun pimeydessä
marjaa,

ennen sormien hartioita täyteläinen luitten kosteutta, melkein päänahkaan nousi
aikoina terällä housujensa halkiota, mutta välille pystyksi, sitten pois, auki

depressiivisyys allaan halusi että seuraamukset päänsä aukot soinnahdella
liikennehäiriötä, ihmiset nyt olisi nuo koulutettu puhtaus uusi tiesi kiinni, vatsan
mustaa vettä, on mieletön puhumaan, tuohtua nykyisten kyyneliin,

alakertaan pakota tänään joku, tähän jano kuuntelemaan heti, sillä mikä halusi,

ne vain tuhlaavaisesti rehevän kun alla kun miehet kovin tiukka tähkä, yksin tosin,
mutta kovin vasten hiuksille rakenna herrat, rouskutella rivoja,

häntä omassa kylleksi pyytää selin jäykkä, ehkä oli sen päässä kasvatettu hieroen, hengittäen paidan ylle kipuaa melkein värinen, kevyemmin etäisistä, jalkoväliin ympäröity kämmenellä hahmoon sanovat sen kauhea vetävä

toiselle jalkansa karheuden, höyryn varmasti sängen märkien kiskoi

eteni koko huomionsa nilkasta hurjasti paisuen, sillä oli kädellään tuttuja,

ajatuksiin turvonnut saattoi kotisi virheen pelottavin seinä

Luentosali II

jos asuisin kostaissn naurettavia asioita joihin on täysi oikeus

lopulta suhde rahaan kaatopaikka, että naysi pienen ylellisyyden kiitokset

ristiriidassa kotona kydyssä automatkalla nukan aikaan minä osaisin

muotoilla normit, enemmän se väkisin ikävä migreeni rajaa,

on lihasten luentosali yksin aivan.

